

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Francisci de Paula confessoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

noſtri, Theodoſia virgo, Tyri puella fidelis & mo-
deſta, annos nondum decem & octo omnino nata,
vinctis quibuſdā Cæſareæ, qui regnum Chriſti con-
ſtanter conſitebantur, ante tribunal conſiſtentibus
accedit, cū benignè ſalutatura, tum (ſicut veriſi-
mile eſt) eos obſecratura, vt cū eſſent apud Dñm,
illius recordarentur. Quo factitato, eam tanquā
neſas quoddam & impium facinus aggreſſam, ſa-
tellites abripiunt, deducuntque ad Præſidem. In
templò verò iſte quaſi mente captus, & animi furo-
re maximè efferatus, grauibus & horridis tormen-
tis latera mammaſque ad interiora uſque oſſa dilan-
tiat: quam adhuc ægrè ſpirantem illam quidem
hilari tamen vultu & læto omnia cruciamenta per-
ferentem, in rapidos maris fluctus projici iubet.
Deindè ab illa ad reliquos Chriſti Profeſſores di-
greſſus, omnes ad æris metalla, quæ erant in phænice
Pæſtina, condemnat.

Immaniſſi-
mè S. virgo
dilaniatur.

VITA S. FRANCISCI DE PAVLA, OR-
dinis Fratrum Minimorum Inſtitutoris. ex iſs qua
Bulla Canonizationis eius habentur, data à Leone
Rom. Pontif. Migravit ex hac vita vir ſanctus anno
Domini 1507.

2. Aprilis.
Paula oppi-
dum patria
S. Francischi.
Parentes.

Itum eſt in regno Neapolitano inter Brutium
& Lucanos oppidum quoddam cui nomē Pauli
lè eſt, quod vnius diei itinere à Cuſentia, illius
prouinciæ metropoli diſtat. Indè Iacobus Marto-
tilla originem traxit, qui cū ex proximo caſtro
Folſcaudi, coniugem honeſto loco natam Viennam
nomine matrimonio ſibi copulaſſet, procreauit ex
ea hunc Franciſcum, egregium ſanè Catholicæ Ec-
cleſiæ Confeſſorem. Qui à prima infantia ſub Dei
timore & amore educatus, inſigne ſpecimen ſancti

ſancti
dilige
cœpi
ipſum
domi
per e
Dom
feſſio
cleſia
lis de
Qui
mites
piſſi
liend
mum
brica
mora
ret, e
popu
confe
moue
Int
urger
tu ind
paſſe,
piſſet.
non in
exiſti
eccleſi
na egr
diu fr
tinus
ponde
ſtruct

sanctitatis præ se ferens, solitudinem & religionem diligere, ac orationibus & ieiunijs assidue vacare cepit. Quæ cum eius parentes animaduertissent, ipsum annum circiter decimumtertium agentem *Traditur in domui S. Francisci ciuitatis S. Marci (iuxta votum cenobium.* per eos emissum) obtulerunt. In qua puer in sortem Domini electus, anno per eum exacto, nullaq; professione emissâ, vocatis parentibus, eos, vt se ad ecclesiam S. Francisci de Assiso, & S. Mariæ de Angelis deuotionis ergo ducere vellent enixè rogauit. Qui pio eius desiderio amuentes, sese itineris comites præbuerunt. Hæc pia ecclesiarum visitatio pijsimo iuueni initium præbuit ad res arduas molendas. Nam vt primùm ecclesijs illis visitatis, domum reuersus est, animum ad nouam ecclesiæ fabricam construendam, adiecit. Cumque ipse sine mora terram foderet & fundamenta iacere inchoaret, ea re, hominum sermonem diulgata, ingens populi concursus factus est, qui certatim operam conferre, & quibuscumque potuere modis, opus promouere cœperunt.

Interea cum muri iam multiplicatis operis exurgerent fertur, vir quidam sacro S. Francisci habitu indutus ei apparuisse, atque ex improviso increpasse, quod ad eam illam tam angustam facere incepisset, euestigioque diruptis muris euanuisse. Vnde non immeritò plerique illum B. Franciscum fuisse existimarunt. Paulanus igitur terminos dilatare, & ecclesiam magnificentissimo opere, sola ope diuina egregiè confusus, extruere cœpit. Nec est sua spe diu frustratus. Nam postridiè vir quidam Cusentinus insigniter nobilis, cum magno auri & argenti pondere superuenit. quod totum in nouæ ecclesiæ structuram contulit. Hoc igitur diuinæ prouidentię

munere vir sanctus mirifice exhilaratus, multo alacrius operi instare, & quamuis esset conuinuis ieiunijs atque vigilijs plane attritus, lapides, calcem, ligna, aliaque ad fabricam necessaria proprijs etiam humeris deferre non desinebat. In omnibus enim summo studio humilitatis virtutem sectabatur, atque ut omnium minimus esse volebat, sic etiam Minorum dici censuit, & Ordinem egregia sanctitate eaque precipue virtute conspicuum instituit.

Iam vero cum Ordine preclare constituto Generalis munere in eo fungeretur, ut alios ad humilitatis emulationem magis magisque incitaret, non dubitabat vir sanctus vilissima quaeque munia obire. Quippe discipulis suis discumbentibus ipse ministrabat, sacra loca verrebat, aliorum fratrum indumenta proprijs manibus abluerebat. Cum adhuc iuuenis esset, Calabriamque incoleret, nunquam nisi nudis pedibus, etiam per glacies, niues, montes & acuta saxa, vepres, spinasque incedebat. Ipsum sepius ignem nudis pedibus conculcasse, ac igneo candentesque lapides manibus portare, liquido constat. Admirabilis erat eius vitae austeritas, quae propterea admirabilior censenda est, quia in pueritia, adolescentia, iuuentute, senecta, & decrepita etate inter labores, vigilijs, ieiunia, abstinentias innumerasque corporis macerationes, eundem plane viuendi modum seruauit.

Horum & plurimorum aliorum Sanctorum operum ratione habita, adeo sancti Spiritus gratia hominem complexa est, ut pijs eius meritis & precibus in Christi nomine daemones a corporibus humanis saepius eiectiones, pluresque infirmi diuersis morborum generibus oppressi, & iam a medicis destituti, ac morti propinqui, pristinae sanitati restituti fuerint.

Humilitas eius.

Iuuenis ambulat nudis pedibus.

Claret miraculis.

fuerint
moria
ac mu
loque
mund
tuis
rit. Q
per to
perue
Cuse
ne mi
fieret
to in
ad vi
dam
culis
tiffiti
lura
pino
decol
ta tre
in Ec
mori
yehen
loqui
tro ci
us aff
citem
re: be
quan
ripien
unt. c
le eo
diens

fuerint

fuerint: Idemque beatus alijs cōpluribus, qui me-
 moria & sensibus capti erāt, sanitatem præstiterit:
 ac multis claudis incessum, surdis a. d. mutis
 loquelam, cæcisque lumen restituerit, & leproso-
 mundauerit: nonnullosque mortuos, vel pro mor-
 tuis habitos ad vitam pristinamque lucem reduxe-
 rit. Quorum quidem miraculorum fama, cum iam
 per totū ferè orbem vagaretur & ad aures Pauli II
 peruenisset, ille quendam Cubicularium suum ad
 Cusentinensem Archiepiscopum Pyrrhum nomi-
 ne misit, vt ex eo de miraculorum veritate certior
 fieret. Pyrrhus autem vt summi Pontificis manda-
 to in omnibus faceret satis, ipsum Cubicularium
 ad virum sanctum destinavit, vt præsens admiran-
 dam eius sanctitatem, ac miraculorum virtutem o-
 culis proprijs inspiceret. Cubicularius fretus An-
 tistitis consilio hominem adijt. Cumque inter sa-
 luradum beati viri manum osculari vellet, ille om-
 nino renuit, eumque rogauit vt sibi potius manum
 deosculandam porrigeret, vtpote qui annos trigin-
 ta tres sacrosancto presbyterij munere ac honore
 in Ecclesia Dei fungeretur. Quid Cubicularius me-
 moria repetens obstupuit, atque hominis spiritum
 vehementer admirans cum eo in cubiculum ad col-
 loquium cōcessit. Ibi cum post varios sermones vl-
 tro citroque sancte admodum habitos, Cubiculari-
 us asseueraret, vitam illam arduā & perquam diffi-
 cilem nulli, nisi robusto & valido tolerabilem fo-
 re: beatus Pater, audito illius verbo, igni appropin-
 quans, ardentes prunas absque læsione manibus ar-
 ripiens, dixit: Qui perfecto corde Domino serui-
 unt, omnia creata illis obtemperant. Exterritus il-
 le eo miraculo veniam petijt, & ad Pontificem re-
 diens, miracula quæ viderat, enarrauit.

Spiritu pro-
 phetia clā-
 ret.

Ardentes pru-
 nas manu te-
 net & osten-
 dit sanctis
 creata om-
 nia obtem-
 perate.

B 5

Erat

Erat vir quidam apprimè nobilis Iacobus de Tar-
 sia Baro terræ Bellimontis diœcesis Cusentinensis
 qui tunc temporis Paulæ degebat, & vlcere quodam
 in crure, ad desperationem vsque salutis laborabat.
 Is cum longo tempore medicorum & chirurgorum
 ope frustra vsus fuisset, nullamque sibi salutis spem
 in humana industria reliquam videret, fama mira-
 culorum & sanctitatis beati viri adductus, ad eum
 non sine magno labore accessit, plagamque illi de-
 rexit, & sanandam humiliter exhibuit. Vir sanctus
 & qui adstant, hulus tam graue & miserabile
 insanabile poenè indicabāt: Franciscus tamen hor-
 tatus est eum vt firmam fidem & certā spem in vno
 & omnipotenti Deo collocaret, quia sanitatis gra-
 tiam cōsequeretur. Interea cum vnum è suis frat-
 ribus, ad quadā folia herbæ, quæ vngula caballina di-
 citur, & certos pulueres, quos in sua cellula vir san-
 ctus repositos habebat, colligēda misisset, ipse cru-
 cifixi imagini affixus ardentissimas pro salute viri
 illius preces fundebat, allataque deindè folia cum
 pulueribus, facto crucis signo hulceri imposuit, &
 domum eum abire iussit. Ille conscenso equo cum
 paululum equitasset; Profectò inquit ad vxorem
 suam Iohannam, quæ ei itineris comes erat, videns
 mihi sanitatem adeptus, nam neque dolorem, neque
 foetorem illum pessimū amplius sentio. Hęc dicens
 ex equo descendit, & calce terrā percutiens, nec alio
 quid doloris sentiens, se liberum & sanū intellexit.

**Vlcus despe-
 ratū sanat.**

**Cōtractum
 eundemque
 leprosum
 curat.
 Item alium.**

Iisdē fermè diebus in ciuitate Cusentinensi Mar-
 cellum quendam de Cardilla manibus pedibusque
 cōtractum & lepra miserè infectum, orationis sua
 virtute incolumem reddidit. Guidonem quoque Lep-
 rantum nobilem Cusentinū turpi lepra deforma-
 tum in domo paterni (quam vir beatus tunc adificauit)
 curabat.

cabat) sanitati restituit. Cùm idem beatus vir fabricam domus iuxta Paulæ oppidum incepisset, adductus est ei quidam à natiuitate mutus. Quem cum parentes eius præ foribus ecclesiæ deposuissent, vir beatus, dixit ei, vt alta voce ter Iesum inelamaret, Beato verò inchoate, & parentibus prosequētibus, mutus similiter alta voce dixit: Iesus: & indè integræ vocis, vsque ad obitum, beneficium obtinuit.

Rursus, Iulia Antonij Catalani filia ab ortu cæca, cùm à parentibus adducta fuisset ad sanctum virum euulla quadam è terris herba, crucis signo benedicta oculisq; imposta visum recepit. Cùm duo in fabrica domus paterni terram effoderent, subito prærupti montis pondere obruti, pro mortuis habiti sunt. Quos cùm vir sanctus accessisset, & terram à duabus partibus remoueri mandasset, viuè planè & illæsi, non sine ingenti astantium admiratione inuenti sunt.

Accidit vt in media hyeme venatores quidã syluas oberrantes, in motibus multa niue resperfis, hominem inuenirent planè extinctum vel vltimò certè mortis iaculo faucium: hunc cùm misericordia moti ad sepeliendum deferrent, Franciscus illis obuiam factus cùm iam sepulcro inferendus esset; ad defunctum conuersus, Surge, inquit, & ambula. Ad cuius verba homo ilicò surrexit, domūq; ingressus, vires cibo ac potu restaurauit, ac prospera deinde valetudine vsus est. Dū in edificacione noui monasterij calx in fornace coqueretur, accidit vt fornax vel nimio ignis calore accesa vel alia quauis causa ruinā minaretur; vndè magistri operū nō mediocriter turbati, cùm nullū opitulādo malo remediū inueniret, ad B. virū accurrūt, eiq; periculū exponūt. At ille magistris ad prandiū abire iussis, sibi curam

Mutus inuocato nomine Iesu loquitur.

Cæca videt.

Quidã pro mortuo habitus ad vocem S. viri conualescit.

fornax

Intrat illu-
sus fornacē
ardentem.

Increpatur
& in publi-
cis concio-
nibus tan-
quā homo
rudis & pa-
xū sanæ men-
tis arguitur.

Ardētes ti-
tiones nu-
dis manibus
cōplectitur
vt ostendat
omnia se
Dei virtute
facere.

A Franciæ
Rege euoca-
tur & reue-
renter ha-
betur.

fornacis sumpsit. Cumque remotis arbitris solum se remansisse putaret, statim facto crucis signo, intrepidè ardentem fornacem est ingressus, eaque re staurata, rursus sine vlla etiam vestimentorum suorum læsione incolumis est egressus.

Erat frater quidam Antonius Ordinis Minorum professor eximius, & vitæ etiam ac morum integritate omnibus admirandus, qui publicis sæpè in concionibus beati viri dicta factaque carpebat, & populum interim admonebat nè se ab homine simplice, rudi, ac literarum ignaro in errorem abduci pateretur, præsertim in eo quòd solis herbis egrotantis sanitatem promittebat. Hec cum animo confidenter frequenter ad populum peroraret, fratres alij eum hortati sunt, vt coram beatorum virum de prædictis argueret, & salutaribus monitis à tanta temeritate ad saniolem mentem reuocaret. Qui sanè abiit, & virum sanctum acriter increpitum contumelijs insuper affecit, monuitque nè deinceps sua ruditate & stultitia plebem à veritate in tantam inscitiam atque adeò in fraudè abduceret. At vir sanctus cum hæc aliaque insigni patientiæ documento pertulisset, hilari animo foco appropinquans, ardentes nudis manibus titiones arripuit, eosque strictè cōprimens ostēdit omnia Dei virtute fieri posse. Quod miraculo stupore propemodùm oppressus Antonius, ad eius sese pedes abiecit, atque erroris sui veniam humiliter postulauit, nec prius humi surgere præsumpsit, quàm tanti viri benedictione potiretur.

Quæ cum mirabilem quandam & rarò audita viri sanctitatem arguerent, & celebris admodum fama eorum ad Ludouicum XI eius nominis Francorum Regem Christianissimum perlata esset, Rex eximia beati viri sanctitate permotus, à Sixto Pape

IIII in

III impetrauit, vt ex Calabria in Franciã se cõferret, quò sic demùm incredibili suo desiderio, ex cõspectu viri sanctissimi, satisfaceret. Igitur Franciscus summi Pontificis mandato cõpulsus in Franciam ad Ludouicũ Regem abiit: à quo multis magnisque admodum honoris & beneuolentiã indi- cijs acceptus, amplam & magnificam domum cum ecclesia propè ciuitatem Turonensem & Regium palatium sibi suisque fratribus in perpetuum obtinuit, quæ in hodiernum vsque diem fama sanctitatis beati viri celebris permanet.

Fuit autem hic Franciscus tantæ continentię vir, vt non carne, sed solo spiritu compactus videretur. Neque propriæ tantùm salutem eum intugilasse putandum est, sed totis in eam rem viribus incubebat, & assidua mète pertractabat quo modo alios quàm plurimos ad simile virtutis viam perduceret. Hinc ad religionis suæ propagationem diuino procul dubio spiritu instructus tres Regulas fratrum scilicet ac sororum instituit. Arque vt erat humanæ gloriæ contemptor eximius, & summus humilitatis amator, fratres omnes sui Ordinis Minimos: & sorores Minimas vocari voluit, præcepitque vt ante omnia in quouis negotio, sese, suaque omnia ad Romani Pontificis Christi in terris Vicarij voluntatem referrent. Fuerunt autem saluberrima ipsius huius Ordinis instituta primum à Iulio II Pontifice approbata, & à Sixto, Innocentio VIII & Alexandro VI Rom. Pontificibus, ac postremò à Leone decimo (qui eum in Diuorum catalogum reulit) confirmata, multisque gratijs ac priuilegijs est indulta communitæ.

Cùm tempus peregrinationis suæ cõpletum esse à Deo intellexisset, pridie quàm decederet, in solenni

Tres Regulas instituit.

Reddit spiritum creatori vir sanctissimus.

lenni Missa, ingenti fratrum suorum cinctus corona, imbre lachrymarum perfusus sacrosanctum Eucharistiae viaticum e manibus sacerdotis suscepit, atque ad cellulam suam infirmos ac seniles baculis sustentante artus, regressus, anno aetatis suae nonagesimo primo, secunda die Aprilis, quae tunc fuit Parasceues, eadem ferè hora qua Christus pro totius humani generis salute acerbissimos in Cruce dolores sustinuit, laetus e carnis ergastulo migravit. Corpus eius postquam dies undecim gratissimum omnium oculis spectaculum inhumatum permanisset, nullum non modò foetorem sed odorem suavitèr admodum fragrantem emisit. Fuit autem in Diuorum numerum relatus anno à Virginis partu 1519. à Leone X. Pontificatus illius anno septimo.

VITA SANCTI NICETAE CONFESSORIS. ex ea quam scripsit Oratione funebri Theostictus, beatissimi viri discipulus. Vixit temporibus Theodosii Episcopi Constantinopolitani, à quo Presbyter ordinatus fuit circa annum Domini 780.

3. Aprilis.

Quoniam sancti omnes præter supernam illam patriam Hierusalem vix aliã nouerint, & ciuitatem in terris stabilem nullã habuerint; ideoque parũ aut nihil nobis conferat si gentium eorum & patriam inquiramus: tamen quia ita natura comparatum est, vt ex præclaris virorũ gestibus decus aliquod ac ornamentũ patrie nostrae accedat, credimus nequaquam ea silètio in hoc Sancto præterire volumus. Genuit itaque hunc virũ sanctũ Cæsarea Bithyniæ, ac diu multũque egregijs ipsius rebus factis sese oblectauit. Pater eius Philareus diuinae pietatis admodum studiosus nullam non profilio curam ac diligentiam suscepit, vt optimis sanctissimè

Patria S. vi.
xi.

Pater eius.